DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Kielcach.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1916.

135.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916,

dotyczące posiadania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Ktokolwiek powziął w jakibądź sposób:

1. gdzie jest przechowana broń, amunicya lub materyały wybuchowe, które należało oddać w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii

z 16. lutego 1915, № 4, Dz. rozp., a których nie oddano, lub

2. że ktoś takie przedmioty posiada lub przechowuje,

obowiązany jest donieść Komendzie obwodowej lub Komendzie posterunku żandarmeryi swego miejsca zamieszkania o miejscu przechowania lub o osobie posiadacza lub przechowującego i podać przytem wszystkie wiadome mu bliższe okoliczności.

Doniesienie musi nastąpić w ciągu trzech dni od chwili, kiedy obowiązany do zgłoszenia dowiedział się o przechowaniu.

§ 2.

Kto przechowuje lub nosi broń, amunicyę lub materyały wybuchowe, nie będąc do tego upoważniony w myśl rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, № 4, Dz. rozp., lub 29. listopada 1915, № 44, Dz. rozp., popełnia zbrodnię i będzie karany sądownie — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — więzieniem od sześciu miesięcy do pięciu lat. Obok kary więzienia może być nałożona grzywna do dziesięciu tysięcy koron.

Przekroczenia § 1 niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 5, ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, № 4, Dz. rozp., jest uchylony.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

136.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916,

dotyczące monopolu tytoniowego.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Prawo monopolowe.

Przywóz tytoniu do obszaru okupowanego i sprzedaż tytoniu w obrębie tego obszaru zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą „tytoń“ rozumieć należy w niniejszem rozporządzeniu liście tytoniu, tytoń do papierosów, tytoń do palenia, tabakę do zażywania, prymkę, cygara i papierosy.

§ 2.

Przywóz.

Przywóz dla celów określonych w § 4 punkt 1 do 3 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Podróżnym wolno przewozić dla użytku w czasie podróży dziesięć sztuk cygar lub dwadzieścia pięć sztuk papierosów, lub trzydzieści pięć gramów tytoniu (§ 4 punkt 5, ordynacyi cłowej).

§ 3.

Sprzedaż.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedawania tytoniu w miarę postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, Nr. 28, Dz. rozp.

§ 4.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży tytoniu będą ustanowione jednolicie w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatora.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach ma być tytoń oddany producentom fabrykatów tytoniowych, i ustala prowizye, przysługujące handlarzom (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, Nr. 28, Dz. rozp.).

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub sprzedaży tytoniu.

§ 5.

Istniejące zapasy.

Ustęp końcowy § 4 nie stosuje się do zapasów, znajdujących się na obszarze okupowanym w dniu 15. marca 1916.

Co do tych zapasów może Jenerał-Gubernatorstwo podwyższyć w drodze rozporządzenia pobierane według ustaw krajowych podatki pośrednie aż do wysokości 100% stopy podatkowej.

Zapasy należy zgłosić do 15. kwietnia 1916 w tej Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są złożone. Zapasy niezgłoszone uznane będą za przepadłe.

§ 6.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu tytoniowego.

§ 7.

Postanowienie karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie karane będą przez Komendę obwodową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny —grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 8.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 22 i 23 Dz. rozp. są uchylone.

Papier cygaretowy i tutki cygaretowe podlegają stopie cłowej 250 K za 100 *kg*.

§ 9.

Wejście w życie.

§§ 1, 2 i 8 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, inne postanowienia niniejszego rozporządzenia z dniem 15. marca 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

137.

Obwieszczenie Naczelnej Komendy Armii z dnia 9-go marca 1916 r.

Ruch pocztowy między obszarem jeneralnego gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, a państwem niemieckim i jeneralnem gubernatorstwem warszawskiem.

Na podstawie § 5. (ust. 2.) rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 24. lutego 1916 o służbie pocztowej i telegraficznej podejmuje się w porozumieniu z ces. niemieckim państwowym urzędem pocztowym w Berlinie ruch pocztowy między obszarem jeneralnego gubernanorstwa wojskowego w Lublinie, a państwem niemieckim i jeneralnem gubernatorstwem warszawskiem pod następującymi warunkami:

1. Do przesyłki są dopuszczone:

a) zwykłe i polecone listy służbowe;

b) zwykłe prywatne przesyłki listowe (karty korespondencyjne, listy, druki, próbki towarowe),

2. Prywatne korespondencye należy pisać tylko po niemiecku i nie wolno umieszczać w nich żadnych wiadomości o sprawach wojskowych. Muszą one być nadawane otwarte. zawierać dokładne oznaczenie wysyłającego i podlegają opłacie porta.

3. Taryfa należytości jest ta sama, jak we wzajemnym ruchu pocztowym między Niemcami, a Monarchią austro-węgierską, a zatem jak w wewnętrznym ruchu pocztowym na obszarze gubernatorstwa lubelskiego.

4. W nowym ruchu pocztowym uczestniczą w jeneralnem gubernatorstwie warszawskiem następujące miejscowości pocztowe: Aleksandrowo, Będzin, Brzeziny, Ciechanów, Częstochowa, Gostynin, Grodzisk, Grojec, Kalisz, Koło,

Kutno, Łęczyca, Lipno, Łódź, Łowicz, Mława, Pabianice, Płock, Przasnysz, Rawa, Rypin, Sieradz, Sierpc, Skierniewice, Słupca, Sochaczew, Sosnowice, Tomaszów (obwód Brzeziny), Turek, Wieluń, Włocławek, Zduńska Wola, jakoteż wszystkie miejscowości obwodów, w których te poczty leżą, wreszcie miasto Warszawa.

Na przesyłkach do miejscowości, w których niema poczty, należy podawać nazwę dotyczącej poczty, w której rzeczy mają być podjęte lub przynajmniej nazwę obwodu.

Przesyłek nie doręcza się.

5. Dopuszczenie prywatnych przesyłek poleconych i przekazów pocztowych, jakoteż prywatnego ruchu telegraficznego nastąpi w późniejszym czasie.

6. Dla wzajemnego polowego ruchu pocztowego pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

138.

Obwieszczenie Naczelnej Komendy Armii z dnia 12-go marca 1916 r.

Otwarcie prywatnego ruchu telegraficznego przy urzędzie pocztowym i telegraficznym w Wolbromiu.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 24. lutego 1916 r. o ruchu pocztowym i telegraficznym otwarto prywatny ruch telegraficzny przy c. i k. urzędzie pocztowym i telegraficznym w Wolbromiu.

139.

Obwieszczenie c. i. k. Naczelnej Komendy Armii z dnia 21-go lutego 1916 r.

Otwarcie etapowego urzędu pocztowego i telegraficznego w Skarżysku.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 7. marca 1915 o służbie pocztowej i telegraficznej, otwarto etapowy urząd pocztowy i telegraficzny I. kl. w Skarżysku — dla ruchu prywatnego.

140.

Zwrot obcego dobra.

W czasie operacyi wojennych i nieprzyjacielskiej inwazyi jużto skradziono łupy wojenne i inną własność państwową i prywatną, jużto je sprzeniewierzono, albo jako znalezione zatajono, przez co dopuszczono się kradzieży, sprzeniewierzenia lub oszustwa.

W przekonaniu, że wielu sprawców, korzystając tylko z nadarzonej sposobności, przywłaszczyło sobie cudze dobro, wzywa się wszystkich, którzy w ten sposób dopuścili się szkody na rzecz zarządu wojskowego albo osób prywatnych, aby dobrowolnie oddali obce dobro, znajdujące się w ich posiadaniu, jakiegokolwiekby ono było rodzaju, i zwraca się uwagę na okoliczność, że dobrowolne wydanie obcego dobra będzie stanowić w każdym razie okoliczność łagodzącą, a przy kradzieży i sprzeniewierzeniu wyrównanie w ten sposób całej szkody, jeszcze zanim o tem doniesiono władzy, uwolni nawet sprawcę od kary.

Łupy wojenne oraz wszelką inną własność państwową należy złożyć w c. i k. Komendzie obwodowej lub w żandarmeryi.

Własność prywatną należy zwrócić właścicielowi, a jeżeliby właściciel był nieznanym lub nieobecnym, należy ją złożyć w c. i k. Sądzie wojskowym.

C. i k. Naczelna Komenda Armii
Stanowisko, dnia 17. lutego 1916.

141.

Wystawa wojenna w Wiedniu 1916.

(Rozp. J. G. W. № 17706/16/S. z 21./3 1916).

Pod protektoratem Jego Cesarsko-Królewskiej Wysokości Arcyksięcia Karola Franciszka Józefa odbędzie się we Wiedniu w bieżącym roku prawdopodobnie już w początku maja Wystawa Wojenna.

C. i k. Jenerał-Gubernatorstwo Wojskowe weźmie udział w wymienionej wystawie, ma zamiar przy tej sposobności zapoznać ludność Monarchii ze szczegółami z zakresu krajoznawstwa

i ludoznawctwa, nadto przedstawić rozwój historyczny i gospodarcze znaczenie okupowanego przez Austro-Węgry terenu Królestwa Polskiego, jak również działalność organizacyjną Zarządu Wojskowego i jej wyniki.

142.

Akcya zapomogowa.

W czasie od 15. marca do 15. kwietnia 1916 rozdzieliła c. i k. Komenda obwodowa 1900 koron między ubogich.

143.

Prowadzenie rejestrów stanu dla przynależnych do ewangelicko-augsburgskiej gminy wyznaniowej w Kielcach.

Tutejszym reskryptem E. № 4103/I z dnia 15. marca 1916 powierzono pastorowi ewangelicko-augsburgskiej gminy wyznaniowej w Kielcach prowadzenie rejestrów stanu dla przynależnych do tej gminy.

144.

Przepustki dla koni.

Dla zapobieżenia rozszerzaniu się zaraźliwych chorób zwierzęcych, szczególnie nosacizny i świerzbu, zarządzam, co następuje:

Każdy wóz zaprzężony, jakoteż każdy poszczególny koń przy przekraczaniu granic gminy, musi być zaopatrzony w przepustkę zdrowia.

Taka przepustka wystawiona w języku krajowym ma opiewać:

„Potwierdzam, że obejście właściciela konia wolne jest od zaraźliwych chorób końskich".

Przepustki te winni naczelnicy gmin bezpłatnie wydawać, podpisywać i pieczęcią opatrywać.

Za prawdziwość poświadczenia odpowiedzialni są wystawcy, stwierdzenie nieprawdziwych rzeczy, choćby to tylko z opieszałości pochodziło, będzie jak najsurowiej karane.

Wozy i konie bez wymienionych przepustek będą trzymane na osobności (pod kwarantanną), a właściciele karani grzywną względnie aresztem.

145.

Drogowskazy.

Wszystkie gminy obowiązane są natychmiast, o ile dotąd się to nie stało, na wszystkich skrzyżowaniach gościńców i dróg ustawić drogowskazy z polskimi napisami.

146.

Kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do publicznej wiadomości, że wszystkie obecnie czynne, lub z powodu wypadków wojennych unieruchomione kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, założone swego czasu na podstawie statutu normalnego z roku 1905, o ile zamierzają dalej czynności swe prowadzić, winne wnieść odnośne podanie do c. i k. Komendy obwodowej o zezwolenie na istnienie i zatwierdzenie statutów. Do każdego podania należy łołączyć po 3 egzemplarze statutów, a ponadto, w razie gdyby działalność ich miała się rozciągać i na inne obwody, dla każdego z nich po jednym egzemplarzu statutów.

Równocześnie zawiadamia się strony interesowane, że po myśli reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z 9./3. 1916 № 13224/16, zezwolenie na działalność udzielone będzie tylko po uprzedniem zrzeczeniu się przez odpowiedzialny zarząd kasy lub Stowarzyszenia prawa zagwarantowanego w §§ 71. i 72. statutu normalnego z 1905 r., mocą którego kasy mogły żądać od organów policyjnych gminnych egzekwowania ich pretensyi. Zrzeczenie to obowiązywać ma tylko przejściowo.

Wobec powyższego zakazuje się Urzędom gminnym udzielać istniejącym obecnie i czynnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym swej pomocy przy dochodzeniu pretensyi.

147.

Pożyczki dla właścicieli dóbr.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa F. № 17582/16 z 24. marca 1916 mogą właścicielom dóbr za pośrednictwem głównego komitetu ratunkowego być

udzielone pożyczki celem przeprowadzenia wiosennej uprawy pól.

W tym celu mają właściciele dóbr, posiadający formalnie prawidłowo wystawione kwity rekwizycyjne wojsk austro-węgierskich dobrowolnie w drodze cesyi odstąpić swe kwity komitetowi ratunkowemu z tem, że przez nabycie kwitów przez c. i k. zarząd wojskowy wszystkie prawa pierwotnych właścicieli gasną, a że pretensya z tych kwitów umorzoną została.

Za prawdziwość wykupionych kwitów rekwizycyjnych odpowiada pierwotny właściciel solidarnie wraz z głównym komitetem ratunkowym. Właściciele takich, w drodze cesyi odstąpionych kwitów mają w formie prawnie obowiązującej złożyć oświadczenie, że zgadzają się, aby pewna część sumy wykupu przez komitet ratunkowy udzieloną została jako pożyczka takim właścicielom gruntów, którym brak środków pieniężnych do wiosennej uprawy pól. Udzielone pożyczki należy zwrócić w przeciągu 6-ciu miesięcy. Pożyczki te wraz z odsetkami zażywają co do prawa zastawu pierwszeństwa przed wszystkiemi poręczeniami tabularnemi (hipotecznemi) z wyjątkiem publicznych podatków i poborów. Za pożyczki na cele wiosennej uprawy pól odpowiada solidarnie główny komitet ratunkowy i nabywca pożyczki.

Jako termin dla przedłożenia kwitów rekwizycyjnych z okazyi wiosennej uprawy pól ustanawia się 15. maja 1916. Aż do tego terminu mają się posiadacze kwitów rekwizycyjnych wraz z dwoma członkami obwodowego komitetu ratunkowego, jako świadkami, zjawiać w c. i k. Komendzie obwodowej, gdzie winni podpisać oświadczenie cesyi.

Kwity na wozy i konie wolno tylko w wypadkach godnych uwzględnienia odstępować w drodze cesyi, podczas gdy kopii albo protokółów co do szkód wojennych na inne osoby wogóle przenosić nie wolno.

148.

Postanowienia w sprawie obrotu mąką i pieczywem.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowej Genenalnej Gubernii w Lublinie № 4322 i F. № 17587 zarządza c. i k. Komenda obwodowa co następuje:

Wypiekanie w sposób przemysłowy luksusowego pieczywa (bułek, rożków, kajzerek, babek itp.) jest surowo wzbronione.

Dla pokrycia braku mąki zbożowej ma się używać 20% domieszki mąki kartoflanej, którą od 8-go tegoż miesiąca wydawać się będzie w trafikach mącznych.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, w szczególności do szpitali i tym podobnych zakładów oraz dla osób chorych może c. i k. Komenda obwodowa uczynić wyjątek na wniesioną prośbę. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Niestosujący się do powyższego rozporządzenia będą surowo karani.

149.

Pozwolenie na wywóz.

Odnośnie do № 98, część 6. Dziennika urzędowego podaje się dodatkowo celem uniknięcia nieporozumień do wiadomości, że na wywóz towarów do Monarchii Austr.-Węg. lub do Niemiec potrzebne jest pozwolenie Centrali dla obrotu towarowego w Krakowie. Dopiero na podstawie uzyskanego tamże zezwolenia należy prosić Komendę obwodową o pozwolenie na załadowanie towarów.

150.

Dni bezmięsne.

Zmieniając rozporządzenie, ogłoszone plakatami i w dzienniku urzędowym część I z dnia 15/IX 1915 № 11, dotyczące zaprowadzenia 2-ch dni bezmięsnych t. j. środy i piątku, ustanawia się obecnie jako bezmięsne dwa dni w tygodniu poniedziałek i czwartek.

Do przepisów niniejszego obwieszczenia należy się ściśle stosować.

Przekroczenie tych przepisów będzie surowo karane.

151.

Obwieszczenie, mocą którego zabrania się wyrobu pewnych gatunków skór, jakoteż rościnania skór półgotowych i gotowych, przed wydaniem tychże przez stacyę odbiorczą skór.

I. Od chwili wejścia w życie niniejszego obwieszczenia nie jest już więcej dozwolonem mineralne garbowanie niżej wymienionych gatunków skór surowych:

1) Skór z cieląt — (także z wyporków i bukaczów)—które kwaszone po wyczyszczeniu z soli ważą więcej niż

a) wraz z krótkiemi łapami i głową (mit Kurzfuss und Kopf) 4 kg.

b) wraz z krótkiemi łapami bez głowy (mit Kurzfuss ohne Kopf) 3½ kg.

Przy skórach cielęcych z długiemi łapami, chrząstką ogonową albo mięsem głowiem, podwyższa się niniejsze ograniczenie wagi o 0.20 kg. a to dla każdego z tych sposobów wyrobu.

Dla suszonych skór cielęcych wymienione ograniczenia zmniejszą się o połowę,

3) Skór krowich, wołowych oraz buhajów,

4) Skór końskich.

II. Celem wykończenia skóry garbowanej za pomocą mineralnych środków z wymienionych pod I. skór surowych, o ile takowa w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się w robocie lub wykończeniu, udziela się terminu do 30. kwietnia 1916 r.

Po tym dniu nie wolno już więcej przedsiębrać robót, służących choćby tylko do wykończenia tejże skóry.

III. Wyrabianie pasów skórzanych do maszyn dozwolone jest od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tylko za zezwoleniem wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa.

IV. Skóry końskie wolno i nadal przerabiać tylko na skóry brandsolowe sposobem dębowym, a mianowicie w **całości** lub połowach.

V. Czarnej skóry wierzchniej, garbowanej na sposób dębowy lub też dębowo-mineralny po dniu 10 kwietnia 1916 r. więcej wyrabiać nie wolno.

To postanowienie nie odnosi się do skóry wierzchniej, którą się wyrabia ze skór cielęcych (z wyporków i bukaczów) o ile ciężar skór nie przekracza granic oznaczonych pod I. pkt. 1).

VI. Zabrania się wyrobu skóry na podeszwy ze skór krowich, wołowych, buhajowych, moczonych, do garbowania przygotowanych, z których część mięsna (szpalt czyli warstwa wewnętrzna) zupełnie lub częściowo odciętą została, nie wolno również sprzedawać tak wyprawionych skór.

VII. Rozcinanie skóry wyprawionej całkowicie lub do połowy jakiegokolwiekbądź rodzaju ze skór krowich, końskich i cielęcych przed wydaniem takowej przez c. i k. stacyę odbiorczą skóry jest zabronione.

VIII. Wszelkie przekroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia i przeciwdziałania takowym karane będą przez c. i k. Komendę obwodową aresztem do 6 miesięcy, albo grzywną do 5000 koron.

Ponadto zarządzone zostanie zamknięcie zakładów przemysłowych, powyższe postanowienia naruszających.

IX. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

152.

Obowiązkowe ubezpieczenie od ognia.

Obwieszczeniem c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa z 18. lutego 1916 (ogłoszone w Dzienniku rozp. Jenerał-Gubernatorstwa Część V № 23) i rozp. z dnia 13. marca 1916 A. № 11950 zarządzono:

Obowiązek prawny, według którego wszystkie budynki w guberniach Królestwa Polskiego podlegają wzajemnemu ubezpieczeniu od ognia, trwa nadal niezmieniony, wobec czego ubezpieczeni mają jak dotąd opłacać premie, które w przeciwnym razie będą ściągane w drodze przymusowej.

Dla kierowania agendami „Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia, dla gubernii Królestwa Polskiego w Warszawie“, na obszarze administracyjnym c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa, ustanawia się reprezentacyę tego Towarzystwa z siedzibą w Lublinie.

Składki pobierane od ubezpieczonych będą ściągane przy udziale urzędów gminnych, poczem przelewane do kas obwodowych, a z tych do kasy c. i k. Jeneralnej Gubernii, względnie na razie do kasy obwodowej w Lublinie, gdzie będą do dyspozycyi reprezentacyi głównego zarządu towarzystwa.

Towarzystwo jest obowiązane wynagradzać szkody ogniowe, które wskutek przerwania czynności ubezpieczeniowych nie zostały zgłoszone w terminie w ustawie przepisanym, a to o ile poszkodowani ewentualnie zaległe premie dodatkowo wyrównają.

Budynki zniszczone lub uszkodzone wskutek działań wojennych na wniosek poszkodowanych wcale nie podlegają, lub tylko częściowo podlegają przymusowej opłacie asekuracyjnej.

153.

Agresywne postąpienie ludności w Klonowie.

(Rozp. W. J. G. I. Präs. № 2956 z 6./3. 1916)

Dnia 7. stycznia b. r. mieszkańcy wsi Klonów i Kolonii Klonowa gminy Kuczki obwodu Radomskiego zachowali się gwałtownie wobec patroli c. i k. Żandarmeryi, chcąc udaremnić aresztowanie gospodarza Wincentego Muchy, i rzucali na patrol posterunku żandarmeryi w Kuczkach kamieniami, łatami i t. p. Wobec tego patrol ten zmuszonym był użyć broni.

Ponieważ w gwałtownem tem zajściu czynny brali udział wszyscy mieszkańcy Klonowa i Kolonii Klonowa, nałożono na mieszkańców tych miejscowości karę pieniężną w kwocie 2000 koron na fundusz ubogich, a głównych sprawców aresztowano i celem ukarania odstawiono Sądowi Wojskowemu c. i k. Komendy obwodowej.

154.

Obchodzenie się z nabojami artyleryjskimi.

W ostatnim czasie zdarzył się znowu nieszczęśliwy wypadek wskutek nieostrożnego obchodzenia się osoby cywilnej ze znalezionym nabojem artyleryjskim. Ostrzega się tedy ponownie ludność przed dotykaniem się znalezionych naboi artyleryjskich i uprasza się duchowieństwo, naczelników gmin i nauczycieli, aby w odpowiedni sposób pouczali ludność o niebezpieczeństwie, połączonem z manipulacyą nabojami artyleryjskimi.

155.

Ustanowienie kuratora.

Dla nieobecnego Henryka Nowaka z Kielc, wywiezionego przez władze rosyjskie, został ustanowiony przez tutejszy sąd okręgowy kuratorem Herman Frejzyngier z Kielc.

156.

Ostrzeżenie przed oszustami!

Józef Majer Rosenberg, lat 30, i **Jan Schab**, lat 38, obaj z Pińczowa, zostali wyrokiem Sądu wojskowego w Kielcach z dnia 10. marca b. r. k. 345/15 uznani winnymi zbrodni oszustwa z § §: 502, 503, 508 wojskowego kodeksu karnego:

Zbrodnię tę popełnili w ten sposób, że jeden z nich w porozumieniu z drugim przyłączał się do włościan posiadających gotówkę, w rozmowie z nimi umyślnie niepostrzeżenie upuszczał na ziemię zwitek papieru z paru sztukami pieniędzy, następnie go podnosił i okazując go włościanom podstępnie twierdził, że właśnie znalazł pieniądze, którymi chce się z nimi podzielić. W tym celu prowadził ich na ubocze, ale zanim pozornego podziału pieniędzy dokonał, nadchodził drugi towarzysz z zapytaniem, czy kto nie znalazł jego zgubionych pieniędzy i pomimo, że włościanie przeczyli, by jakie pieniądze znaleźli, kazał im pokazać sobie ich własne pieniądze, brał te pieniądze w swe ręce, po oglądnięciu zawijał je w osobny papier, przyczem zręcznie pieniądze ukrywał w ręce, a do papieru wkładał drobne kawałki papierowe, tak, że poszkodowanym zamiast ich pieniędzy zwracał zwitek papieru z kawałkami papierowymi.

W taki podstępny sposób pozbawili zasądzeni Annę Mlazga z Szewców gotówki w kwo-

cie 152 rubli, Franciszkę Weiss z Bolechowic gotówki w kwocie 147 rubli i Antoniego Majchrzyka z Piekoszowa gotówki 447 rubli.

Zato zostali zasądzeni Józef Majer Rozenberg i Jan Schab na karę ciężkiego więzienia każdy po pięć (5) lat, obostrzonego w każdym miesiącu dwoma postami i twardem łożem w dniach postu, nadto zamknięciem w odosobnionej ciemnicy w dniach 13. i 14. każdego miesiąca kary.

157.

Wykaz osób zasądzonych przez sąd wojskowy przy c. i k. Komendzie obwodowej w Kielcach za podbijanie cen.

Liczba bieżąca	Nazwisko i imię	Data wyroku	Rodzaj i wysokość kary
1.	Wita Brzegowska z Kielc	16./XII 1915	10 koron lub 5 dni aresztu
2.	Marya Pańkowska ze Słupi Nowej	13./III 1916.	10 koron lub 2 dni aresztu
3.	Sura Kozłowska z Kielc	31.III	10 koron lub 2 dni aresztu
4.	Estera Borkowska z Kielc	31./III	10 koron lub 2 dni aresztu
5.	Sura Ginzberg z Kielc	3./IV	10 koron lub 24 godzin aresztu
6.	Andrzej Bojarski z Kielc	3./IV	10 koron lub 3 dni aresztu
7.	Feigel Apfelbaum z Kielc	3./IV	10 koron lub 2 dni aresztu
8.	Franciszek Majcher z Kielc	5./IV	100 koron lub 10 dni aresztu
9.	Chaja Pszenica z Kielc	5./IV	10 koron lub 24 godzin aresztu

158.

List gończy.

I.

1) Jan Lasek z Mirocic, obwód Kielecki, 22 lat, średniego wzrostu, smukły, posiada czarne włosy, podłużną twarz bez wąsów, uciekł z aresztu polowego w Opatowie, gdzie był zamkniętym z powodu zbrodni rabunku.

2) Jan Zajączkowski, przezwany „Ogrodnikiem“ z Opatowa, 34 lat, wysokość około 170 cm., chudy, blondyn, z małymi blond wąsami, niebieskimi oczami i śladami ospy, bez przednich zębów, chory na płuca, o słabym głosie, był ubrany w brunatną kwitkę, buty i czarną czapkę futrzaną, mówi po polsku i żydowsku, skazany z powodu rabunku na 10-letnie ciężkie więzienie.

3) Jan Lipski, nazwany także „Lipa“ z Krynek, obwodu Wierzbnik, zamieszkały w Wąchocku tegoż obwodu, 22 lat, średniego wzrostu, smukły, blondyn z niebieskiemi oczami, ubrany był w brunatną kurtkę, buty i czarną czapkę futrzaną, w więzieniu z powodu podejrzenia o rabunek,

uciekli dnia 27. lutego b. r. z aresztu polowego w Opatowie.

W razie przydybania należy ich przyaresztować i oddać najbliższemu sądowi wojskowemu.

List gończy.

II.

1) Józef Czerwiński z Jeleniowa, obwód Opatowski, 24 lat, średniego wzrostu, ma małe ciemno-blond wąsy i takież włosy, ze śladami ospy i blizną na przedudziu wskutek rany postrzałowej.

2) Michał Czerwiński z Jeleniowa obwodu opatowskiego, lat 32, brat wyż wymienionego, średniego wzrostu, blondyn, blondyn z rudym wąsem.

3) Stanisław Redlich z Czerwonej Góry, obwodu opatowskiego, 22 lat, blondyn, wysoki, bez wszelkiego zarostu na twarzy.

4) Wojciech Marzec z Mirocic, obwód Kielecki, 24 lat, wysoki, smukły, o czarnych włosach i małym wąsie.

5) Walek Jedynak (brak bliższych dat i opisu osoby)

popełnili jak stwierdzono wiele napadów i morderstw rabunkowych.

Przebywali aż do 26. grudnia 1915 roku w Jeleniowie, potem w Wieloborowicach obwodu wierzbnickiego, a wreszcie w Truskolasach, Duklanach i Czerwonej Górze w obwodzie opatowskim.

Chodzą także przebrani za żydów.

W razie przydybania należy ich przyaresztować i oddać najbliższemu sądowi wojskowemu.

CZĘŚC NIEURZĘDOWA.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce z dnia 22-go lutego 1916 r.

Otwarcie wspólnej filii c. k. uprz. austr. banku dla krajów koronnych i węgierskiego banku eskontowego i wymiennego dla Polski w Dąbrowie.

C. k. uprz. austr. bank dla krajów koronnych w Wiedniu i węgierski bank eskontowy i wymienny w Budapeszcie otrzymały koncesyę na otwarcie wspólnej filii w Dąbrowie.

Ten zakład bankowy ma prawo załatwiać następujące interesy:

1. Zakupywać i sprzedawać wszelkie rodzaje walut, weksli i przekazów na obce miejsca, dalej wypłacać kupony od publicznych papierów wartościowych.

2. Zakładać lub brać udział w zakładaniu przemysłowych, rolniczych, kupieckich i innych, mających na celu popieranie ogólnego dobra, zakładów gospodarczych.

3. Zakupywać i sprzedawać produkty surowe i towary.

4. Zakupywać i sprzedawać lub udzielać pożyczki na wszelkiego rodzaju papiery wartościowe.

5. Udzielać oprocentowanych zaliczek na papiery wartościowe, surowe produkty i towary.

6. Przyjmować kwoty pieniężne na bieżący rachunek i za czekami oraz wydawać książeczki wkładowe.

7. Inkasować i wypłacać dochody i dywidendy, oraz inkasować wszelkiego rodzaju zaległości na rachunek trzecich.

8. Prowadzić interesy bankowe i giełdowe.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce z dnia 25-go lutego 1916 r.

Otwarcie ekspozytury krakowskiej filii austro-węgierskiego Banku w Lublinie.

Z dniem 10. lutego 1916 została otwarta w Lublinie przy ul. Czechowskiej l. 4, I. p. ekspozytura krakowskiej filii austro-węgierskiego banku.

Zakres działalności tej ekspozytury obejmuje ruch ryżowy, wymianę pieniędzy, interesy walutowe i komisyjne, wypłatę zapadłych kuponów od akcyi, listów zastawnych i obligacyi pożyczki wojennej, wykupno wylosowanych listów zastawnych banku austro-węgierskiego i wypłatę kont depozytowych.

C. i k. Komendant obwodu

KOSTELLEZKY m. p.

pułkownik.

Druk. ST. SWIĘCKI, KIELCE.